

ת"ד 4130/02/21 - מדינת ישראל נגד אלי בושקוב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 21-02-4130 מדינת ישראל נ' בושקוב

לפני כבוד השופט אסתר טפיה גרדין
בעניין: 1 מדינת ישראל
באמצעות עו"ד יהודה דין

המואשימה

נגד

1 אלי בושקוב באמצעות עו"ד יניב דניאל

הנאשם

דין

.1. הנאשם הורשע, בהתבסס על הודהתו, בעבירות של **הפקרת אחורי פגעה ונחיגה ללא ביטוח**.

.2. התמצית העובדת היא כי ביום 18.12.2018, נаг הנאשם ברכב פרטי, מסוג "וילו", מ.ר. 3709217, ברחוב ירושלים, במלואות. הנאשם נаг בנסיבות בלתי סבירה לתנאי הדרך, בעת שהכביש היה רטוב ממי גשמי, ובהגיעו למעבר חציה פגע עם חזית רכבו בהולכת רגל, בשם רותם אסולין (להלן - הולכת הרגל), אשר חצתה את המעבר, והייתה במרכז נתיב נסיעתו, וסימנה לנאשם לעצור.

צוין כי הולכת הרגל חצתה את מעבר החציה מאחורי רכב אחר, אשר הוריד אותה על מעבר החציה והמשיך בנסיעתה. כתוצאה מהפגיעה הושלכה הולכת הרגל קדימה, על הכביש, בכיוון נסיעת הנאשם.

מיד לאחר התאונה האט הנאשם את מהירות נסיעתו, סטה סטייה חזקה ימינה, ולאחריה המשיך בנסיעה רציפה ונמלט מהמקום. מאוחר יותר, באותו הערב, החביא הנאשם את הרכב בMargash מפורקים במעיליא.

הנאשם, למורת שהוא מעורב בתאונה שבה נפגע אדם, לא עצר במקום התאונה, או קרוב לו ככל האפשר, כדי לעמוד על תוצאות התאונה, לא הזעיק עזרה, לא הזעיק את גופי ההצלה המקצועים הנוחוצים למקום התאונה, לא המתין לצד הולכת הרגל עד להגעתם, לא דאג למניעת כל נזק נוסף להולכת הרגל, ולא הודיע על קרות התאונה למשטרת. זאת, אף שידע על מעורבותו בתאונת דרכים, יכול היה לראות את הולכת הרגל לפני התאונה, במהלך, ואחריה.

כתוצאה מההתאונה נגרמו להולכת הרגל שבר תלישה בברך שמאל, שבר עם תזוזה בחלק האחורי של עצם הירך הימני, וריגשות בכך ימין. היא הובלה לבית החולים בנהריה, שם גובסה ברגליה, ושוחררה ביום 18.12.2018, להמשך טיפול בביתה, כשהיא מתנית בכסא גלגלים. הנאשם נаг בארוע ללא תעוזת ביטוח תקפה.

.3. המדינה עותרת למתחם ענישה שבע שנים בין שנת מאסר ל-30 חודשים, פסילה שבין 5-8 שנים, מאסר מוותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי למתלוננת. נטען כי לנאשם מיוחסות עבירות של הפקרת אחורי פגעה ונחיגה ללא ביטוח, כשבמהלך האירוע נаг בנסיבות בלתי סבירה, שאינה توأمת את תנאי הדרך, בשעת לילה, ובמזג אוויר גשום,

עמוד 1

ופגע בהולכת רגל, שכתוכאה מהפגיעה הושלכה קדימה. הנאשם לא עצר להוושיט לה עזרה ולא העזיק עזרה. נטען שהמדוברים שנגרמו לנפגעת העבירה חמורים. לאחר האירוע, בהמשך הערב, ניסה להסתיר את רכבו באמצעות העברתו למגרש רכבים. הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם לחובתו 8 הרשעות תעבורה, בעtin' הושוטו עליו קנסות. צוין כי תסקיר המבחן חיובי באופן כללי אולם צוין בו כי הנאשם נוטה לצמצם את סיבות ביצוע העבירה, והגמ שחש אמפטיה כלפי נפגעת העבירה, והוא דה בעובדות כתוב האישום, הוא אינו מציג את העבירה כעבירת הפקרה, ומנסה לצמצם את הסתרת הרכב. לטענת המדינה, טעמי השיקום לא פורטו באופן מספק בתסקיר המבחן, ועל כן אין בהמלצתו כדי להביא לחריגת מדיניות הענישה, משיקולי שיקום. ב"כ המדינה סבור כי יש מקום הענישה ברף התחתון-אמצעי של המתهم, והפנה את בית המשפט לפסיקה תומכת.

אשר לעמדת הנפגעת לעונש, בהודעתה, מיום 20.4.23, מסרה המדינה כי נסיוונתה לאתר את נפגעת העבירה עליו בתהו, אביה מסר כי אינה מעוניינת לטלול חלק בהליך, וכן סירב לסייע ביצירת קשר עמה.

4. הגנה עותרת, מנגד, לסתות מתמחם הענישה המקובל, או, לפחות, לקבוע מתחם מקל יותר ולהציג הנאשם ברף התחתון שלו. הודגש כי אמן מיוחסת לנאים עבירות הפקרה אך לא מיוחסת לו אחריות לתאונת וגרימתת החבלה. בית המשפט התבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו מבחן וצו של"צ. עוד עתר הסגנור לרכיב פסילה קצר ככל אפשר, בהיותו של הנאשם אב משפחה, עובד ומפרנס.

הסגנור הוסיף וטען לשינוי בהליך, בכך חלוף זמן של כ-5 שנים, מביצוע העבירה ועד היום, שלשיתו נגרם נוכחות התנהלות המדינה. נטען כי העבירה בוצעה בחודש דצמבר 2018, כשמכתב בו הודיעו לנאים כי תיק החקירה הועבר לעיון הפרקליטות (להלן - מכתב ידוע לחשוד, נ/1) נשלח לנאים כבר ביום 19.9.19, וככתב האישום הוגש אך בשנות 2021. הסגנור הפנה לפסיקה, לפיה, יש להתחשב בשינוי בהגשת כתב אישום כשייקול לצורך קביעת העונש ההולם בגין המתחם, או כשייקול הצדיק חריגת מהמתחם, מטעמי צדק. נטען כי ההגנה לא ניהלה תיק הנסיבות, הנאשם לא התהמק מהדין, ואין הצדקה לעינוי הדין שנגרם לו.

עוד טען הסגנור כי מאז ביצוע העבירה שינה הנאשם את אורחות חייו, הוסמרק להדרכה ברכיבה טיפולית, ועובד בתחום עם ילדים שסובלים מאוטיזם ומקשיים אחרים (הוגשו עדויות נ/3 ומכתב מעסיקו נ/4). צוין כי הנאשם משקיע את כל מרכו בחוויה ובמשפחה, בזמן הדין הייתה אשתו בהריון מתקדם עם תאומים, ובנסיבות אלה נטען כי הנאשם ידרש לשחוות במחיצת המשפחה. לשיטת הסגנור יש להתחשב בפיזי הגבואה שישלם הנאשם לנפגעת, בסך 175,000 ל"נ (צורך הסכם מטעם קרנית, נ/5), וכן בעובדה שהנאים לא ניהלו כל הליך ונטלו אחריות על מעשי. עוד טען הסגנור כי כעולה מהתסקיר מדובר בנאים נורטמיבי שזה לו המפגש הראשון עם החוק, וכי הארווע מלאוו אותו כל העת.

5. העבירה המיוחסת לנאים, הפקרת אחראי פגיעה, לפי סעיף 64(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, היא מהחמורים שבعبירות התעבורה, כולל בתוכה יסוד של מודעות, ונקבע לה עונש מרבי של 7 שנות מאסר. סעיף 40 לפקודת התעבורה קובע פסילת מינימום לעבירה זו של שלוש שנים שבית המשפט רשאי לסתות ממנה בנסיבות מיוחדות.

על החומרה שבعبارة זו עמד כי השופט י' אלרון, ברע"פ 835-21-21 **חאלד סווילם נ' מדינת ישראל** (9.2.21):

"עבירת הפקרת אחראי פגיעה נמנית בין עבירות התעבורה החמורים ביותר, וזאת לאור הפסול המוסרי והאנושי המצוי בהפרת הזולות בצדדי הדרן."

לענין זה ראו גם דבריו של כב' השופט מ' חסינברע"פ 3626-01-09 **שלומי ויצמן נ' מדינת ישראל** (5.3.02).

על הערכם החברתיים המוגנים על ידי עבירה זו, עמד כב' השופט ח' מלצר בע"פ 9628-09-01.03.2012 **בת אל שרעבי נ' מדינת ישראל** (01.03.2012). הראשון, מתן עדשה רפואי לנפגעי תאונות דרכים על מנת לשמר על גופו ולדאוג לחיו של הנפגע. השני, מניעת מצב בו הנהג חומק מאחריות, והשלישי, סיוע לפעולתם של גורמי אכיפת החוק באיתור האחראים לתאונה.

ראו לענין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 1789-14-0 **נחמיה נ' מדינת ישראל** (22.10.14).

מדיניות הענישה בעבירה של הפקרת לאחר פגעה

6. עיון בפסקת בית המשפט מעלה כי בעיטה של עבירה זו, הושתו, במקרים מסוימים, עונשי מאסר בפועל, מתחורי סוג ובירח, ובמקרים אחרים, עונשי מאסר בעבודות שירות.

7. **בע"פ 10-5890-25.1.11-0 **בן אזולאי נ' מדינת ישראל**** - בעבירה דומה, כשהמערער ושני חבריו, יצאו מהרכב, הבינו בנפגע, רוכב אופנו שעלה לכביש, נמלטו והותירו חבול.隈ערר עבר פלילי מכבד ועבר תעבורתי, והעבירה בוצעה בעת נשיאת מאסר בעבודות שירות, ככלא יוחסה לו אחראית לגרימת התאונה, אומץ הסדר טיעון, תוך שאלותה שהנפגע היה בהכרה והמערער עזב את המקום רק לאחר שהזעקה עצרה, והושתו 10 חודשים מאסר, במצטבר ל-3 חודשים 4 חודשים עבודה שירות מתיק אחר, שהומרו למאסר בבית סוהר, כשהחודש הנורא ירצה בחופף לעונש בתיק זה, ובfcn הכל 13 חודשים מאסר, 10 חודשים מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה, 6 חודשים פסילה מותנית, ופיקוי לנפגע בסך 6,000 ₪. ערעור נדחה.

8. **בע"ג (ב"ש) 9414-03-15 **כליפה נ' מדינת ישראל**** (8.6.15), נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירה דומה ובעירות של נהיגה ברשלנות וגרימת תאונה בה נחבל אדם, ואי מתן זכות קידמה בצוותה. נסעי הרכב נחבלו קלות, לנאים עבר פלילי מכבד ו- 46 עבודות תעבורת קודמות, תסוקיר המליך על שיקום, נגזרו 8 חודשים מאסר בפועל, קנס בסך 2,000 ₪, פסילה לשנתיים ופסילה מותנית לשנה. ערעור ציין כי העונש שקיבל מצוי בתחום המתחם שהקבע בית משפט קמא, בין 30-6 חודשים.

9. **בע"פ 14-59-פרלמן נ' מדינת ישראל** (17.7.14), בעבירות דומות, המערער נסע באופנו ונפגע בהולכת רגל שחצתה את הכביש, ללא הרשעה באחריות לתאונה, והנפגעת סבלה משבר בגולגולת ודימום בראשה ונזקקה לתפרים, המערער ניסה לבРОוח מהזירה אך נתפס על ידי עבורי אורח, הודהה חומרת העבירה, ציין כי עלייה קיבל ביטוי בעוני מאסרים ממושכים, למעט מקרים חריגים המצדיקים עבודות שירות, ונקבע מתחם עונשה שנע בין 30-8 חודשים מאסר בפועל. לפחות נשללו גלו הצעיר, נסיבותיו האישיות, החרטה שהביע, השינוי שחל בתפקידו לאחרונה, ומעצר הבית, והושתו 8 חודשים מאסר בפועל, 6 חודשים מאסר על תנאי ופסילה למשך 5 שנים. ערעור נדחה.

10. **בע"פ 13-4362-03-0 **ברשת נ' מדינת ישראל**** (7.11.16) - אומץ גזר דין בו הושתו על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ופסילה בת 72 חודשים. לפחות נלקח בחשבון חלוף הזמן - העבירה בשנת 2009, הנאשם הועמד בגינה לדין אך בשנת 2011, גזר דין ניתן ביום 16.1.13. שירות המבחן לא הגיע המלצה נוכח כפירתו הנאשם ואי הפנימת הכרעת הדין, אולם ציין רקע משפחתי לא פשוט. לנאים וותק נהיגה משנה 1993 ולהובתו 46

הרשעות קודמות, רובן ככולן בריית משפט, ובמהלך 10 השנים האחרונות לא הייתה לחובתו הרשעה מסווג העמדה לדין.

11. **בעפת (ח' 18-03-1984) לילה ابو קליב נ' מדינת ישראל (31.5.18)** - בעבירה דומה, לצד עבירות של נהיגה בחוסר זהירות ואי מתן זכות קדימה להולך רגל, כשהנאשמת פגעה במטלוננט, אישת עיורת, שחצתה את הכביש במעבר חציה, וגרמה לה לשברים והתקיר המליץ על מאסר בעבודות שירות וצו מבנן במשך 18 חודשים, בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שמתחליל ב-6 חודשים מאסר, בעבודות שירות, ועד 10 חודשים מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים, ומצא מקום את הנאשמת ברף התחתון שלו, והשית עליה 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, צו מבנן ל-18 חודשים, מאסר מותנה, פסילה של 3 שנים, פסילה מותנית וקנס. בערעור בוטל המאסר המותנה וקוצרה הפסילה ל-24 חודשים. צוין כי אובדן משתמשות הוביל את המערעת, בחורה צעירה, לבסוף מהזירה, ולאחר התאונה שמרה על קשר חם ודואג עם הנפגעת.

12. **בעפ"ת (ח' 17-03-2017) דיאב נ' מדינת ישראל (25.5.17)**, בעבירה דומה, ואי מסירת פרטיהם, הנאשם פגע בהולך רגל שחצה מעבר חציה וגרם לו לשברים בצלעות ושטף דם בסרעפת, זוכה אחריות לגרימת התאונה, נעדר עבר פלילי ותעבורי, ולא מאסר קודם, הומר עונש של מאסר בפועל, בן 7 חודשים, מאסר מותנה בן 8 חודשים ופסילה בת 40 חודשים, פסילה על תנאי ופיקויים לנפגע, ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות והotel צו מבנן לשנה, כשיתר רכיבי הענישה נותרו בעינם. התקיר חיובי המליץ להמנע ממאסר בפועל, בית משפט קמא קבע מתחם שבעה 5 חודשים מאסר, שיכול והוא בעבודות שירות לשנתיים מאסר, ופסילה שבין 6-3 שנים, בערעור נקבע שיש לקבוע שני תתי מתחמי ענישה בתוך המתחם שקבע בית משפט קמא. האחד כולל מאסר בעבודות שירות שבין 6-5 חודשים, והשני כולל מאסר בפועל שבין 24-5 חודשים, כשאת המעבר בין שני תתי המתחמים יש לבצע במקומות מתאימים. נלקחו בחשבון גילו הצעירה, והעובדה שהעונש צפוי לפגוע פגעה כלכלית חמורה בבני משפחתו, מאמציו לחזור למوطב ולפצוח על הנזק שנגרם, שיתופי הפעולה עם רשות אכיפת החוק, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, והעדר עבר פלילי ותעבורי.

13. **בת"פ (י-מ) 11-09-2014 מדינת ישראל נ' פאדי סוב לבן (7.3.12)**, הורשע נהג מונית בעבירה דומה, לצד עבירות של נסיעה לאחרור תוך סיכון עברי אורח, נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונות דרכים, לאחר שנסע לאחר בדינה ופגע, בחוסר תשומת לב בלבד שעבר במקום. בית המשפט התחשב בעברו התעבורי המלא ובהעדר עבר פלילי, בחבלה הקלה שנגרמה, היחסים הטוביים עם משפטה הנפגע, ועודות אביו של הילד לטבות הנאשם, וגזר 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי, 20 חודשים פסילה ו- 16 חודשים פסילה מותנית.

הפסיקה אליה הפניה המאושרה

14. **ת"ד 14-12-2014 מדינת ישראל נ' סווילם (9.7.20)** - בעבירות של הפקלה אחרי פגעה, אי הודהה למשטרה, נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות שגרמה חבלה לגוף ונזק לרוכש, וניגנה ללא ביטוח, לחובת הנאשם 29 הרשעות קודמות, הנאשם לא נטל אחריות למשעו, הימשכות ההליכים נזקפה לחובתו, שירות המבחן ציין קשי ניכר בויסות דחפים, תוקפנות ונטייתו לחשדנות בגורמי הממסד, והנאשם הופנה על ידי בית המשפט לבדיקה פסיכיאטרית אולם לא התיעצב, נדון הנאשם על ידי מوطב זה **لامאסר בן 10 חודשים, פסילה בת 4 שנים, מאסר מותנה לשנה, פסילה מותנית לשנה, והתחייבות**. ערעור ובר"ע נדחו.

15. בעניינו, לנאשם מיוחסת עבירות הפקירה, לפי סעיף 64א(ב), הכוללת בחובה מודעות בפועל לגבי הפגיעה באדם, לצד עבירה של נגיעה ללא ביטוח.

הנאשם, כעולה מכתב האישום, נהג בשעת ערבות, במזג אויר גשום, ב מהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, ופגע עם חיזית רכבו בהולכת רجل אשר חצתה את מעבר החציה, והייתה במרכז נתיב נסיעתו וסימנה לו בידה לעצור. כתוצאה מהפגיעה הושלכה הולכת הרجل קדימה, בכיוון נסיעת הנאשם ונפלה על הכביש. מיד לאחר התאונה האט הנאשם את מהירותו נסיעתו, סטה סטייה חזיה ימינה, ולאחריה המשיך בנסיעה רצופה וברוח מהמקומם. מאוחר יותר, באותו הערב, החביא הנאשם את רכבו בMargash לרכבים מפורקים במעיליא. הנאשם, על אף שידע שהוא מעורב בתאונת דרכים, בה נפגע אדם, יכול היה להבחן בהולכת הרجل טרם התאונה, במהלכה, ולאחריה, המשיך בנסיעתו, ללא שعزץ ולא שעמד על תוצאות התאונה, מבלי שהזעיק עזרה ומבלוי שהודיעו למשטרת. כתוצאה מההתאונה נגרמו להולכת הרجل שברים ברגליים, ורגשות בכך יד ימין, היא הובלה לבית החולים, גובסה ברגליה, ושוחררה לאחר יומיים להמשך טיפול בביתה כשהיא מתנדת בכיסא גלגלים.

במכלול תנאים אלה אני סבורה כי יש מקום את נסיבות ביצוע העבירות ברף הבינוני.

בקובי זה שקלתי לחובת הנאשם שההתאונה התרחשה בשעת לילה, במזג אויר חורפי, כשהאפשרות שבתנאים אלה תוגש לנגעת עזרה הייתה קלcosa יותר. זאת ועוד, לאחר התאונה החביא הנאשם את רכבו בMargash רכבים, ומכאן שניסתה לטשטט את מעורבותו באירוע. אך, כעולה מتفسיר המבחן, הנאשם דיווח על התאונה למשטרת רק يوم לאחרת האירוע.

מנגד הבהיר בחשבון כי לנאשם לא מיוחסת אחריות לתאונה או גרימת החבלות לנגעת בתאונה. להולכת הרجل נגרמו חבלות שהן בעיקרם בגפים, ואין מדובר בחבלה במדד החמור ביותר. אביה של הנגעת מסר כי אינה מעוניינת לטלול חלק בהליך ובנסיבות אלה לא ניתן לדעת האם החבלות משפיעות על תפקודה היומיומי של הנגעת.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, שהן ברף הבינוני, מדיניות הענישה, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, שהיא גבוהה, שכן מדובר בעבירה של הפקירה אחרי פגעה, הכוללת בתוכה יסוד של מודעות, אני סבורה כי **מתחם הענישה נع בין 6-3 חודשים מאסר, יכול וירוצו בעבודות שירות, ל-24 חודשים מאסר, ופסילה שנייה בין 3-2 שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים.** בית המשפט רשאי לסתות מפסקת המינימום מטעמים שיפреш. העונש בתוך מתחם הענישה נקבע, בין היתר, בהתחשב בנסיבות התאונה ובמידת אשמו של הנאשם לתאונה, בעברו התעבורי והפלילי, בהמשכיות ההליכים, בנטילת האחריות על המעשים, האם מצוי הנאשם בתהילך של שיקום, בחומרת החבלה שנגרמה, ולעתים התייחס בית המשפט לאופן בו הותיר הנאשם את הנגע מאחוריו, והאם זה היה נתן בסכנה ונוטר בלבד.

אשר לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה

16. הנאשם אוחז בראשון נהיגה משנה 2012 ולהובתו 8 הרשעות קודמות, בהן, נהיגה שלא ביום הקיצוני של הכביש, משנה 2022, אי ציון לتمرור 303, משנה 2018, שימוש בטלפון, משנה 2014, מהירות, משנה 2013 נהג חדש ללא תווית או שאינה נראה מאחור, משנה 2013, ועוד. עברו התעבורי של הנאשם, איפוא, אינם מכבדים.

17. מتفسיר המבחן, מיום 23.4.2.23, עולה כי הנאשם, בן 31, תושב מעלות, נשוי ואב לבן, ובעת עירכת

התסיקור אשותו הייתה בשלבי הריוון מתקדמים, עם תאומים. הנאשם שרת בצבא כמכונאי בחיל האוויר ועובד כשנתיים כמדריך רכיבה טיפולית, לאחר שלאורך השנים החליף מספר רב של מקומות עבודה. מעסיקו ציין כי החל לעבודתו אצל ביום 1.9.22, ומדובר בעובד חרוץ ומסור. בהתיחסו לדפוסי שימוש בסמים, מסר הנאשם כי בהיותו בן 25 התנסה לראשונה בקנאביס, בנסיבות חברתיות, מאז צרך קנאביס פעמיים בודדות בלבד והפסיק השימוש בסמים לפני מספר שנים. עם זאת שיטף כי נוהג לבלוט בחברת חברים שמעשנים קנאביס.

בהתיחסו לעבירה, הודה מרבית עובדות כתוב האישום, אך התקשה ליטול אחריות על CISLONO ההתנהגו. טען כי יומם העבירה היה סוער וגוף וכי נוהג בשעת ערב מאוחרת, באופן שלא תאם את תנאי הדרך ומזג האוויר. לדבריו, בשל תנאי מזג האוויר, לא הבין בהולכת الرجل שחצתה את הכביש במעבר החציה, וטען כי קפיצה לכਬיש מבלי שהבחן בה. עוד טען כי אף ששמע שרוכבו פגע בדבר מה, לא עצר על מנת לאמוד את הנזק, בשל מזג האוויר הסוער, סבר שפגע בחוץ, וכלל לא ידע כי פגע בהולכת רגל. עוד טען כי הולכת الرجل לא סימנה לו לעצור וכי לאחר שרוכבו פגע בה, היא הושלכה הצדיה ולא יכול לומר נסייתו, אך שלא יכול היה להבחן בה בעת שהיא מוטלת על הכביש. כן טען כי באותו הלילה השאיר את רוכבו בMagnitude מכונית הסמוך למושך על מנת שרוכבו יטופל בשעות הבוקר המוקדמות, מיד עם פתיחת המושך. לטענתו, יום לאחר מכן, לאחר שצפה בסרטון התאונה, שהועבר אליו באקראי, בוואוף, נסע ישירות לתחנת משטרת מעونة, על מנת לדוח על התאונה.

תייר כי לאחר התאונה ניסה מספר פעמים ליזור קשר עם הנפגעת ועם משפחתה, באמצעות גורם שלישי, אך נענה בשלילה. מסר כי במסגרת הליך אזרחי שילם לנפגעת את מלאה הפיצויים. הביע צער וחרטה על הנזק ועל הפגיעה שנגרמו לנפגעת כתוצאה מההתאונה, וגילה נוכנות להשתלב בטיפול בשירות המבחן, ולבצע שירות לתועלת הציבור.

אשר להערכת הסיכון לעברינותו וסיכוי לשיקום, צוין כי הנאשם מנהל אורח חיים יחסית ממוזן, ללא עבר פלילי ולא עבר תעבורתי מכבד. קצינית המבחן התרשמה כי הנאשם מסור לתקפido במערכת המשפחתי, כהוראה וכבן זוג, ושומר על קשרים משמעותיים עם הוריו ואחיו, וכי קיימים פער בין הרושם המתפרק שה הנאשם מנסה להציג בתחומי חייו השונים לבין קשייו בשמריה על רצף תפקודי ותעסוקתי ויכולתו להתחבר לעולמו הרגשי באופן כנה. צוין כי הנאשם מתќשה להתחבר לחלים הפגניים שלו ולערוך התבוננות בקשישו, ורב הנסתה על הגלו' בעניין התנהלותו באירוע ולאחריו, עת החביא רוכבו בMagnitude רוכבים. לעומת זאת, קצינית המבחן, בענישה טיפולית, בדמות צו מבחן, ובענישה מוחשית, בדמות צו של"צ, יהיא כדי להפחית סיכון להישנות ביצוע עבודות דומות בעתיד. בהינתן האמור, הומלץ על הטלת צו של"צ, בהיקף של 300 שעות, לצד העמדתו בצו מבחן לשנה, במסגרת ישתתף בקבוצה יעודית בתחום התעבורה. לצד אלה הומלץ על הטלת פסילה ומאסר מותנה מרთיע.

עמדתה העונשית של הנפגעת לא הובאה, שכן אביה ציין, בהתאם להודעת המאשימה, שאינה מעוניינת ליטול חלק בהליך.

אשר לשינוי - לטענת הסגנור, גם שעבירה בוצעה ביום 2.12.18, רק כ-9 חודשים לאחר מכן, ביום 8.9.19 נשלח לנائب מכתב ידוע לחשוד (נ/1), לפיו, תיק החקירה בעניינו הועבר לפרקיות, ורק ביום 11.2.21, הוגש כתב האישום בתיק, ויש בכך ממשום שינוי.

הסגנור הפנה בעניין זה לת"פ (מרכז) 13535-09-20 מדינת ישראל נ' עדן עזריאל סבן (13.3.23), שם, בעבירות סחיטה באזימום ואיומים, נקבע כי כתב האישום הוגש כ-3 שנים לאחר מועד ביצוע העבירות, בחריגת מסד הזמן שנקבע בהנחיית היועם"ש שמספרה 4.1202, לפיו, בעבירה מסוג פשע, שדיםו 10 שנות מאסר ומעלה, על התביעה

לפועל לשימוש הטיפול בתיק בתוך 24 חודשים. עוד ציין שם בית המשפט כי הגשת כתוב האישום באיחור הייתה ללא סמכות ולא אישור יועמ"ש, תוך פגיעה ממשית בזכויות הנאשם ובציפיות המתלווננות כי הטיפול בתלונותיה יסתים בהקדם האפשרי, וקבע כי השהיי ועוצמתו מצדיקים הקלה בעונש משיקולי צדק וחירגה ל科尔א ממתחם הענישה. בנסיבות שםណון הנאשם למסר קצר של 3 חודשים מסר בעבודות שירות.

בענייננו לא הוגשה לעיוני הנחיתת היועמ"ש האמורה.

עם זאת, העבירה שמיוחסת לנימוק בוצעה ביום 18.12.2018, בעודו ממכתב היידוע (נ/1) התקין הווער לעיון הפרקליטות בחלוּף כתשעה חודשים, וככתב האישום הוגש ביום 21.2.2019, כשנתים וחודשים לאחר ביצוע העבירה.

אשר להליכים בתיק, בדיון הראשון עטר הסגנון לדחיה, טרם מתן מענה לככתב האישום, בדיון השני הודה הנאשם במינויו לו, והנימוק הופנה, לבקשת הסגנון, לקבלת תסקירות מבחן, ובדיון העוקב, לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש. לעומת מהאמור, אין מדובר בנימוק שגרם להמשכות ההליכים בתיק.

בנסיבות אלה מצאתי להתחשב בשיקול ל科尔א בחלוּף פרק הזמן של ארבע וחצי שנים ממועד ביצוע העבירה ועד היום.

18. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות לפניי, אני סבורה שהעונש ההולם מקרה זה כולל רכיב של מסר אותו ישא הנאשם בדרך של עבודות שירות.

בקביעתי זו הבאתិ ביחסון את חומרת המקרה אותו מיקמתי ברף הבינו.

לצד זאת זקפתិ לטבות הנאשם כי במסגרת ההליך נטל אחריות על מעשייו, וכעתה מתסקיר המבחן הביע צער וחרטה על הפגיעה שנגרמה לנפגעת כתוצאה מהתאונת, וגילתה נוכנות להשתלב בטיפול בשירות המבחן. כך, כעתה מתסקיר המבחן, הנאשם עשה שימושים ליצור קשר עם הנפגעת, אולם נענה בשלילה, ובמסגרת הסכם עם חברת קרנית (ת/5) פיצה את הנפגעת בסך של 175,000 ₪.

הנימוק נעדך עבר פלילי ורישומו התעבורתי אינם מכבים. תסקירות המבחן בעיקרו חיובי ומלייח על אופק שיקומי לנימוק. קצינית המבחן עמדה על תפקידו המסור במערכת המשפחה ובעובדה, על הבעת הצער והחרטה על הנזק והפגיעה שגרם ונוכנותו להשתלב בהליך טיפול. אני ערלה להתרשםות קצינית המבחן כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות על כשלונו ולערוך התבוננות בקשויו, אולם, לצד זאת, להערכתה, בענישה שיקומית יהא כדי להפחית סיכון להישנות ביצוע עבודות דומות בעtid.

שקלתי ל科尔א את גילו הצעיר של הנאשם ממועד ביצוע העבירה, כבן 26, ונסיבות המשפחתיות המייחדות, כפי שפורטו בתסקיר. לצד אלה זקפתិ לטבות הנאשם את חלוּף הזמן מאז ביצוע העבירה ועד היום, ארבע וחצי שנים.

אורך תקופה המאסר שתגזר תאה התקופה הממושכת שניתנת להטיל בעבודות שירות, 9 חודשים. זאת, נכון העובדה שהנימוק הפקיר את הנפגעת בכਬיש, בשעת לילה, במזג אויר גשום, שלאחר התאוננה החביא את רכבו מגשר רכבים, ודיווח למשטרת על התאוננה רק יומם לאחר חזרת האירוע.

בהתחשב בחומרת העבירה ומידניות הענישה הנהוגת, אין מקום להטלת צו של"צ, כהמלצת התסקיר.

לצד המאסר יושת על הנאשם רכיב של פסילה. בהתחשב ברגע חומרתו של המקירה, כשמנגד תסקיר המבחן, הממליץ על שיקום, על הנאשם תוטל פסילה הקרויה לתחתיות המתחכם, פסילה בת 3 שנים. עניין זה אפנה **לעפ"ת 20-07-33859 סילם נ' מדינת ישראל (23.12.20)**, שם ציין בית המשפט כי בהתאם לגישה הרווחת בפסקיקה, נסיבות מקלות, כגון, חריטה, היעדר עבר פלילי ותעבורי, הרעה במצב האישית והכלכלי, בעקבות התאונה, ונסיבות אישיות אחרות, אין נסיבות המצדיקות סטייה מפסילת המינימום, ורק במקרים חריגים ווציאי דופן, כגון, תיקון בן אמתית של הפגם המוסרי שדבק בהתנהגות הנאשם, כגון, דאגה וטיפול בנפגע ו吉利 חמה וסולידריות, גם אם הובעו באיחור, ולא בזירת התאונה, הן נסיבות חריגות המהוות עילה לסתיה מעונש המינימום.

בעניינו, הנאשם הביע צער וחרטה על הפגיעה שנגרמה להולכת الرجل, נסיבותיו ליצור עמה קשר לאחר התאונה לא נענו, והולכת الرجل פוצתה על ידו בעקבות התאונה.

עם זאת, כעולה מתקסир המבחן, הנאשם מתקשה להתחבר לחלקם הפוגעניים שלו ולערוך התבוננות בקשריו. בנסיבות אלה לא מצאתו לסתות מפסילת המינימום שנקבעה בחוק.

לצד רכיבי הענישה האמורים תוטל על הנאשם עונשה צופה פני עתיד, בדמות פסילה על תנאי, התchingיות וקנס. נכון פיצוי הנגעת על ידי הנאשם, אמנע מהטלת רכיב של פיצוי.

19. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

.1. 9 חודשים מאסר בפועל.

עונש המאסר ירצחה בעבודות שירות, בעמotaה למען הקישיש מעלות, כמפורט בחווות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 14.6.23.

ה הנאשם יתיצב לתחילת רצויו עונשו ביום 4.9.23, בשעה 00:00, ביחיד עבודות השירות, במתחם כלא מגיד.

ה הנאשם מזהר שהפרת תנאי עבודות השירות תהיה להפסקתן באופן מנהלי וRICTSI העונש במאסר של ממש.

.2. אני פוסלת את הנאשם מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.

ה הנאשם יפקיד את רישיונו לא יותר מיום 2.8.23, בנסיבות בית משפט לעבורה.

הפסילה בתיק זה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

لتשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במצירות בית משפט לעבורה או להמציא תצהיר על היעדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למצירות בית משפט

لتעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומайдך מנין הפסילה לא יוכל בהעדר הפקדה כאמור.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקביל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, לפחות יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנוהה בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

ניתן לשלם את הקנס באחת מה דרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, או www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפרישה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". במקודם שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592*355000 או בטלפון 073-2055000, או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

5. חתימה על התcheinבות כספית בסך 2,500 ₪, להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, או עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בפסילה, למשך שנתיים מהיום.

העתק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ג تموز תשפ"ג, 20 יולי 2023, במעמד הצדדים.